

A Természettudományi Múzeumban

Vasvári-nemzetőreinkkel a Petőfi család síremlékénél

Tápióbicskén, Isaszegen, Vácon és végül Budán.

Elhagyva a Nemzeti Sírkertet, a gyerekekkel elmentünk a Természettudományi Múzeumba. Szép és a gyerekek számára is érdekes látnivalókkal bővelkedő kiállítást láthattunk. Az őslényektől a Kárpát-medence ma is élő állatvilágán át vezető úton színpompás ásványokkal, bányamanókkal, mamuttal és távoli népek kultúr-

kincseivel is találkozhattunk. A korszerű környezetvédelmi szemlélet szükségességét a gyerekek részére az állatokkal megrakott Noé bárkája mutatta meg. Reméljük, a 21. század végére nem lesz sokkal több a már kipusztult állatfajok száma.

Utunk végén a Fűvészkertben tettünk sétát. A Pál utcai fiúk című regény hangulatát megidéző helyszínen beszélgettünk a regény hőseiről, és

megnéztük a növényház trópusi növényritkaságait. Az itt kapható virágokból még volt idejük a gyermekeknek vásárolniuk is, ezeket hazaviheték ajándékként, hiszen ezen a hétvégén ünnepeltük a nőnapot, s odahaza az anyukák és a nagymamák bizonyára örültek a meglepetésnek.

Szöveg: Várhelyi Mária és Miklós
Fotó: Várhelyi Miklós

Tudósítónk jelenti az 5. c osztályból

Még télkabátban járok iskolába, de már a tavasz első jelei azt mutatják, hogy nem sokára levehetjük a téli holmikat.

A február nem túl eseménydús egy diák részére, de azért csak akadtak olyan napok, amelyek említésre méltók. Iskolánk első helyezést ért el Érdén a Hunyadi János Általános Iskola rajzpályázatán, az 5. c osztályt én képviseltem. Jeles napnak volt kitüntetve február 14., mivel ekkor volt a farsangi ünnepség, összekötve a sulibulival. Azt hiszem az idén nagyon jól sikerült, és a sok szép, ötletes jelmez gyorsan elúzi a telet. Osztályunk hangulatán segített egy kicsit a március 7-én rendezett klubdelután is. Kiváló volt a hangulat, a szendvicsek finomra sikerültek, ami nem csoda, hisz a fiúk készítették. Az elkövetkező hetek kissé pörgősebbek lesznek, mivel egyik verseny követi a másikat.

Jelenleg a Ki mit tud?-ra készülünk teljes létszámban és nagy lelkesedéssel. Hiszem, hogy az elkövetkező hónapokban sokkal több örömhírről lesz alkalmam beszámolni.

Ezúttal szeretném megkérni diáktársaimat, hogy segítsenek Tárnok múltját bemutató kiállításra anyagot gyűjteni. Nagy segítség lenne, ha régi fényképeket hoznának, amit fénymásolás után, azonnal és épségben visszaadok. Szóljatok, ha tudtok valahol pincéket, amit a háború alatt óvóhelyként használtak, mert én azokat szívesen lefényképezném. Minden régi tárgy és használati eszköz kölcsönbeadása ékesíteni tudná a kiállítást. Várlak benneteket, engem az 5. c osztályban megtaláltok.

Lakóhelyünket csak akkor tudjuk igazán szeretni, ha ismerjük a múltját.

Nyilas Árpád
5. c

Nagyapát keresek

Nem tudom, hogy ti ismeritek-e azt az érzést, amikor nincsenek nagyszüleit, de szerintem nem, mert ezt csak az tudja, aki valóban nem számíthat rájuk, akárcsak én.

Nekem az egyik nagypapám meghalt, a másik meg nagyon mesze lakik, ezért csak évente egyszer, kétszer láthatom, de akkor olyan kedves, és még buta kérdéseimre is választ ad, amit csak azért kérdezek tőle, hogy velem törődjön.

Keresem, kutatom, de nincs még egy olyan ember, mint ő, vagy mégis? Én már megtaláltam őt, még csak az kell, hogy ő is megtaláljon engem. Remélem, hogy ez minél előbb megvalósul, mert én nagyon szeretnék egy nagypapát, itt a közelemben, az se baj, ha néha megdorgál. Tehát szükségem van rá, és mindent el fogok követni, hogy felfigyeljen rám.

Azt kívánom, hogy a húsvéti nyuszi segítsen rajtam, és súgja meg „talált Nagypapámnak”, hogy én őt mennyire szeretem. Ha örökbefogad, életem legszebb ajándéka lesz, amit nagyon, de nagyon meg fogok becsülni.

Nyilas Árpád
5. c